

Наймолодшому місту України – 25 років

У жовтні 1986 року було прийнято постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про будівництво нового міста для постійного проживання працівників ЧАЕС та членів їх сімей в районі села Неданчичі Чернігівської області з чисельністю населення до 20 тисяч і можливістю подальшого розвитку міста до 30 тисяч чоловік.

Функції Генерального замовника з будівництва міста було покладено на Міністерство атомної енергетики СРСР, генеральне проектування – на Київський зональний науково-дослідний і проектувальний інститут типового та експериментального будівництва. Головним архітектором проекту міста затвердили Федора Ілліча Боровика, а головним інженером – Юрія Миколайовича Трофи-

менка. При проектуванні міста були залучені спеціалізовані проектні організації міністерств і відомств колишніх союзних республік. Генеральний план міста затвердили 28.11.1986 р. рішенням Чернігівського облвиконкому.

В кінці 1986 року було заселено вахтове селище Якір. Близько 2000 чоловік жили на теплоходах. З грудня починає будуватися вахтове селище Лісове (на 3000 чол.).

Наказом Міністерства енергетики та електрифікації СРСР було організовано будівельно-монтажний трест «Славутичатоенергобуд» (САЕБ, керуючий – В. М. Свинчук). На 1.01.1987 р. чисельність працюючих в тресті «САЕБ» була 316 чоловік. У січні 1987 року прибули перші будівельники союзних республік з Азербайджану, Білорусії, Вірменії, Грузії, Естонії, Латвії, Литви, Росії. В будівництві міста брали участь військові будівельники та студентські будівельні загони.

Указом Президії Верховної Ради України від 19 лютого 1987 р. місту, що вже почало будуватися в Чернігівській області, було дано найменування «Славутич» та передано його у підпорядкування Київській обласній раді. І рішенням облвиконкому №57 від 3.03.1987 р. створено організаційний комітет у зв'язку з передачею м. Славутич у підпорядкування Київській облраді. Головою оргкомітету призначено Олександра Тимофійовича Панькова, заступником – Володимира Петровича Удовиченка.

Будівництво міста проводилось

швидкими темпами. В грудні 1987 року вже була прийнята в експлуатацію значна кількість житлових будинків по всіх кварталах. На 9.04.1987 р. на будівництві було 4030 чоловік працюючих, на 7.07.1987 – 6730. Харчування будівельників здійснювалося в їдальнях: на кораблях – селище Якір), «Лісова», «Будівельник» – Лісове, «Юність» – Промбаза, «Берізка», «Звартноц», «Таллін» – Славутич. Наказом по відділу робітничого постачання (ВРП) управління будівництвом Чорнобильської атомної електростанції з 1.11.1986 р. створено торговий куц ВРП Чорнобильської АЕС, а пізніше –

ВРП у м. Славутич для організації безперерйного торгового обслуговування будівельників міста енергетиків та енергобудівників.

За пропозицією відділу культури (програма «Культура») рішенням Славутицької міської ради від 31.03.1989 було вирішено щорічно в червні проводити Дні інтернаціональної дружби із запрошенням представників союзних республік, що брали участь у будівництві міста Славутич. Цього ж року вперше святкували День міста.

М. В. ПАРХОМЕНКО,
начальник архівного відділу
Славутицької міської ради,
фото – Євгена Алтмова

